

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/219/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414208818
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414208818.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa A. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX D. C., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 11 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 898,33 € s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/119/2014-81 zo dňa 01. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 898,33 € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 11. 07. 2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku, ktorým okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28. 02. 2011 v bode 16: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva" je neprijateľná a v súvisiacom výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 59,84 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, do troch od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 898,33 € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 11. 07. 2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň okresný súd určil, že zmluvná podmienka, uvedená v bode 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ku Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 28. 02. 2011 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva“, je neprijateľná zmluvná podmienka. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 493,96 € a zaplatiť ich právnomu zástupcovi navrhovateľa: Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Rybár, s. r. o., konajúcej prostredníctvom advokáta JUDr. Petra Rybára, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania podrobil kontrole. Zistil, že predmetná zmluva spĺňa podstatnú náležitosť zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a to písomnú formu. Zmluva však nespĺňa ďalšie náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to konkrétne neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), v zmluve nie je uvedená úroková sadzba spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i/), v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/), zmluva neobsahuje termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/) a neobsahuje ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. y/). Vzhľadom k tomu, že uvedená zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/ a y/ zák. č. 129/2010 Z. z., okresný súd dospel k záveru, že úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z predloženého rozpisu splátok a pokút okresný súd zistil, že navrhovateľ zaplatil odporcovi dňa 31. 03. 2011 sumu 30 €, dňa 29. 12. 2011 sumu 849,85 € a dňa 26. 01. 2012 sumu 338,48 €, navrhovateľ teda zaplatil odporcovi spolu 1 248,33 €. Vzhľadom k tomu, že odporca poskytol navrhovateľovi finančné prostriedky vo výške 350 € a úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo navrhovateľovi právo domáhať sa voči odporcovi zaplata sumy 898,33 € titulom bezdôvodného obohatenia, preto v tejto časti súd návrhu navrhovateľa vyhovel. Konštatoval, že odporca sa s plnením dostal do omeškania, preto navrhovateľovi vzniklo právo aj na zaplata úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č 87/1995 Z. z., v znení účinnom do 31. 01. 2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. 01. 2013 aj za dobu omeškania po 31. 01. 2013 (§ 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 01. 02. 2013). Okresný súd ďalej konštatoval, že navrhovateľ si uplatnil úrok od 02. 07. 2014, pričom poukázal na to, že je to deň, nasledujúci po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie žalovanej sumy odporcom. Navrhovateľ však súdu nepredložil výzvu, ktorou by vyzval odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške. Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania len od podania návrhu, čiže od 11. 07. 2014 a vo zvyšku návrh navrhovateľa čo do úroku z omeškania za obdobie od 02. 07. 2014 do 10. 07. 2014, zamietol.

3. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že zmluvná podmienka, uvedená v bode 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ku Zmluve o úvere, uzavretej medzi účastníkmi konania je neprijateľná zmluvná podmienka a preto je neplatná. Predmetná zmluvná podmienka nebola medzi účastníkmi konania individuálne dojednaná, pričom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto okresný súd určil, že uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná.

4. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odporca odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti výroku I., III. a IV. a to z toho dôvodu, že: a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b) OSP, b) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP, c) súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 205 ods. 2 ods. d) OSP.

5. K jednotlivým odvolacím námietkam odporca v odvolaní ďalej uviedol, že rázne odmieta, že „Zmluva o úvere č. 601600072“ (správne má byť Zmluva o úvere č. 609500360), uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, ako odmieta aj skutočnosť, že dohoda o voľbe Obchodného zákonníka je neprijateľná zmluvná podmienka. Uviedol, že súdna prax určila použitie Obchodného zákonníka nezávisle na dohode strán v prípade sporov zo zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere, ako aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej zmluvy o úvere. Je teda podľa odporcu nepochybné, že zmluva o úvere sa bez ohľadu na dohodu zmluvných strán riadi Obchodným zákonníkom (§ 261 ods. 3 písm. d)). Vzťah Obchodného a Občianskeho zákonníka je založený na subsidiárnom základe, čo znamená, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom. Kombinácia oboch právnych predpisov má niekoľko rovín:

1. vzťahy, ktoré v Obchodnom zákonníku nie sú upravené vôbec
2. vzťahy upravené tak v Obchodnom, ako aj v Občianskom zákonníku
3. vzťahy, ktoré v Občianskom zákonníku nie sú upravené vôbec
4. vzťahy, ktoré sú upravené v Občianskom a čiastočne aj v Obchodnom zákonníku.

6. Odporca v odvolaní ďalej uviedol, že vylúčiť aplikáciu Občianskeho zákonníka ako všeobecnej občianskoprávnej úpravy možno v obchodnoprávnom vzťahu a) pokiaľ Obchodný zákonník danú problematiku komplexne upravuje osobitným spôsobom, b) Obchodný zákonník vylučuje aplikáciu Občianskeho zákonníka alebo jeho konkrétneho ustanovenia (§ 267 ods. 2 vylučujúci aplikáciu § 49 Občianskeho zákonníka), c) dohoda zmluvných strán vylúči aplikáciu dispozitívneho ustanovenia Občianskeho zákonníka. Keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je podľa odporcu nevyhnutné právnú úpravu spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívny obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Odporca v odvolaní ďalej uviedol, že z ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka jasne vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka, najmä ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, nie sú pre obchodné záväzkové vzťahy vylúčené, preto nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že predmetné dojednanie je v neprospech spotrebiteľa, pričom má za to, že dohoda o voľbe Obchodného zákonníka nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko toto zmluvné dojednanie žiadnym spôsobom nezhoršuje postavenie navrhovateľa, pretože v konečnom dôsledku sa na vzťahy vyplývajúce zo zmluvy aj tak budú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. Odporca v odvolaní ďalej uviedol, že ak prvostupňový súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatuje, že podľa jeho názoru Zmluva o úvere č. 609500360 je zmluvou spotrebiteľskou, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil len s poukazom na citáciu príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tak podľa odporcu posúdeniu platnosti Zmluvy o úvere bráni prekážka veci už rozhodnutej, nakoľko navrhovateľ bol v konaní o plnenie zo Zmluvy o úvere č. 609500360 zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., a to rozsudkom sp. zn. SR 11399/11 zo dňa 15. 03. 2012. Rozhodcovský súd v právoplatnom a vykonateľnom rozsudku uznal nárok odporcu na poplatok, úroky z omeškania ako aj zákonné úroky a navrhovateľa zaviazal na plnenie. Legitímnosťou všetkých zmluvných podmienok, resp. „Zmluvy o úvere č. 4240906“ ako celku, sa už prejudiciálne zaoberal Stály rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní, preto ide podľa názoru odporcu v danom prípade jednoznačne o prekážku res iudicata, ktorá predstavuje závažný nedostatok podmienky konania, preto všeobecný súd nie je podľa odporcu oprávnený posudzovať platnosť predmetnej zmluvy o úvere, nakoľko jej platnosť bola prejudiciálne vyriešená v konaní pred Stálym rozhodcovským súdom. V závere odvolania odporca uviedol, že podľa jeho názoru na základe predmetnej zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú upravuje zákon. Navrhovateľ plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere nikdy neodpadol. Navyše uvedenú Zmluvu o úvere nie je možné podľa odporcu posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že nároky navrhovateľa zamietla alebo aby rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

8. V podaní zo dňa 09. 02. 2015 sa navrhovateľ vyjadril k obsahu odvolania odporcu a vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ odporca vo svojom odvolaní tvrdí, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, pretože účastníci konania uzatvorili zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka a preto sa na zmluvu nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tak s týmto tvrdením odporcu navrhovateľ nesúhlasí. Zdôraznil, že pri uzatváraní zmluvy o úvere odporca jednoznačne konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, pričom navrhovateľ naopak pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti nekonal. Predmetná úverová zmluva je podľa navrhovateľa jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou. Na túto zmluvu, ako aj na právny vzťah ňou založený je teda podľa navrhovateľa potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia č. Občianskeho zákonníka. V uvedenej súvislosti navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázal na znenie ust. § 52 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy a uviedol, že podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Z uvedeného podľa navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že v prejednávacom prípade ide

o úverovú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú, uzatvorenú medzi navrhovateľom (spotrebiteľom) a odporcom (dodávateľom). Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že nesúhlasí s námietkou odporcu, že v danom prípade ide o prekážku právoplatne rozsúdenej veci - res iudicata a to z toho dôvodu, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 11399/11 zo dňa 15. 03. 2012 bol postihnutý nedostatkom právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, preto je potrebné ho posudzovať ako ničotný akt, ktorý nie je spôsobilý založiť prekážku právoplatne rozsúdenej veci. V závere vyjadrenia k odvolaniu odporcu navrhovateľ uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 59,84 €.

9. Krajský súd ako súd odvolací prejednal správnosť záverov okresného súdu podľa ust. § 379 a ust. § 380 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 898,33 € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 11. 07. 2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku, ktorým okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ku Zmluve o úvere č. 609500360 zo dňa 28. 02. 2011 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva“, je neprijateľná zmluvná podmienka a v súvisiacom výroku o trovách konania, ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

10. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd z hľadiska procesného postupoval podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok teda podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia v ust. § 470 ods. 1 a 2, veta prvá uvádza, že : „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.“

11. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu je v odvolaní napadnutých výrokoch vecne správny. Argumentácia odporcu týkajúca sa aplikácie Obchodného zákonníka vzhľadom na vývoj právnej úpravy spotrebiteľských právnych vzťahov neobstojí, pretože podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. 05. 2014), „ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné“. V súvislosti s citovaným ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21. 04. 2015, kde sa uvádza, že „ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“ Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ odporca v odvolaní tvrdil, že okresný súd mal posudzovať právny vzťah založený medzi stranami sporu Zmluvou o úvere č. 609500360 zo dňa 28. 02. 2011 podľa ustanovení Obchodného zákonníka a že zmluvná podmienka uvedená v bode 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru k predmetnej zmluve o úvere nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože voľba Obchodného zákonníka nie je pre obchodné záväzkové vzťahy vylúčená neobstojí. Rovnako sa nemožno stotožniť ani s argumentáciou odporcu, že na strane odporcu nevzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Obchodného zákonníka, pretože okresný súd Zmluvu o úvere č. 609500360 zo dňa 28. 02. 2011 správne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zároveň dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje niektoré zákonom vyžadované obligatórne náležitosti a preto je v zmysle ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. úver na jej základe poskytnutý potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ak teda navrhovateľ uhradil odporcovi na základe uvedenej zmluvy viac ako mu bola zo strany odporcu poskytnutá čistá istina úveru (bez úrokov za poskytnutie úveru a bez poplatkov), tak vzhľadom na bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, plnenie titulom úrokov z úveru a poplatkov za poskytnutie úveru možno v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za bezdôvodné obohatenie, ktoré na strane odporcu vzniklo tak, že navrhovateľ mu plnil úroky za poskytnutie úveru a poplatky za poskytnutie úveru bez právneho dôvodu.

12. Odporca v odvolaní ďalej argumentoval tým, že nesúhlasí so záverom okresného súdu, že by predmetná zmluva o úvere bola neplatná. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu nevyplýva, že by okresný súd ako celok posúdil Zmluvu o úvere č. 609500360 zo dňa 28. 02. 2011 ako neplatný právny úkon. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ustálil, že predmetná zmluva je ako celok platná, neprijateľná a teda neplatná je len zmluvná podmienka uvedená v bode 16. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Z obsahu odvolania ďalej vyplýva, že odporca v odvolaní argumentoval aj tým, že rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 11399/11 zo dňa 15. 03. 2015 bol navrhovateľ zaviazaný na zaplatenie poplatkov, úrokov z omeškania ako aj zákonných úrokov za poskytnutie úveru. Rozhodnutiu v tejto veci teda podľa navrhovateľa bráni prekážka vecí už rozhodnutej rozhodcovským súdom. Navyše, rozhodcovský súd podľa odporcu prejudiciálne posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako platný právny úkon. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že prekážka res iudicata je vyjadrená v ust. § 230 CSP, kde sa uvádza, že ak sa o veci právoplatne rozhodne nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. V zmysle prekážky právoplatne rozsúdenej veci nemôže o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, súd rozhodnúť znova. Výklad pojmu tá istá vec znamená, že musí ísť o tých istých účastníkov a ten istý predmet konania, to znamená, že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými účastníkmi konania. V danom prípade rozhodcovský súd podľa tvrdenia odporcu v odvolaní rozhodoval o nároku na plnenie z úverovej zmluvy č. 4240906, čo je iná zmluva o úvere ako tá, ktorá súvisí s predmetom tohto konania. Predmetom tohto konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane odporcu vzniklo tak, že navrhovateľ plnil odporcovi nad rámec právneho dôvodu vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 609500360 zo dňa 28. 02. 2011 (vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), čo znamená, že v tomto konaní ide o iný predmet konania a teda rozhodnutie Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 11399/11 zo dňa 15. 03. 2012 netvorí pre rozhodnutie súdu v tomto konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky prekážku právoplatne rozsúdenej veci. Navyše rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 11399/11 zo dňa 15. 03. 2012 sa podľa údajov uvedených odporcom v odvolaní týka úverovej zmluvy č. 4240906 a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktoré sú predmetom tohto konania súvisia so Zmluvou o úvere č. 609500360 zo dňa 28. 02. 2011. Uvedené sa rovnako týka aj argumentácie odporcu o tom, že Stály rozhodcovský súd so sídlom v Bratislave sa v rámci konania sp. zn. SR 11399/11 prejudiciálne zaoberal platnosťou Zmluvy o úvere č. 4240906 ako aj legitímnosťou všetkých jej zmluvných podmienok a teda podľa odporcu aj preto rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 11399/11 tvorí prekážku právoplatne rozsúdenej veci. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že prejudiciálna otázka a jej posúdenie nie je nikdy poňaté do výroku rozhodnutia, a keďže výrok rozhodnutia je tou časťou rozsudku, s ktorou je spojená jeho záväznosť, prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku, nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Navyše, predmetný rozhodcovský rozsudok, sa tak ako bolo vyššie uvedené týka, podľa údajov uvedených odporcom v odvolaní, inej zmluvy o úvere ako je zmluva o úvere súvisiaca s predmetom tohto konania.

13. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu odvolací súd uvádza, že odvolanie odporcu je nedôvodné a neopodstatnené, preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ust. § 255 ods. 1 CSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože navrhovateľ bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu odporcu) vo výške 51,45 € plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,39 €; spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní predstavujú v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. sumu 59,84 €.

15. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

P o u č e n i e:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).